

Oro puro - Rheingold

Títol original: *Rheingold* **Direcció:** Fatih Akin **Guió:** Fatih Akin. (llibre: Giwar Hajabi)
País: Alemanya **Durada:** 138 min **Any:** 2022 **Gènere:** Biòpic **Interpretació:** Emilio Sakraya, Kardo Razzazi, Karim Günes, Jonathan Sussner, Kazim Demirbas, Mona Pirzad, Greta Sophie Schmidt, Ilyes Moutaoukkil, Meto Ege... **Música:** Ralf Kemper **Fotografia:** Rainer Klausmann **Distribuïdora:** Vértigo Films **Estrena a Espanya:** 10/02/2023
No recomanada per a menors de 16 anys
Doblada en espanyol

SINOPSI

Giwar Hajabi era conegut com Xatar (Emilio Sakraya) al món de la música, ja que durant anys va ser un famós raper que va encapçalar les llistes musicals. Però la seva vida es comença a complicar durant la dècada de 1980, quan es va trobar al pou més profund. Per això, decideix canviar la seva vida per complet i traficar amb drogues, i això li portarà problemes, perdrà un carregament de cocaïna líquida i haurà d'intentar recuperar els diners perquè el càrtel no vagi per ell per acabar amb la seva vida. (Sensacine)

CRÍTICA

26/10/2022 - La cinta de Fatih Akin sobre el raper Xatar està rodada amb mestria, però perd homogeneïtat en seguir el recorregut del seu protagonista, de refugiat kurd a criminal i estrella del hip-hop alemany

D'una botiga als carrers del gueto al tràfic de cocaïna i a la presó per robatori, i d'allà a l'ascens en el món de la música rap. Això no és *Straight Outta Compton* sinó **Oro puro - Rheingold**, de **Fatih Akin**, estrenada al Festival d'Hamburg a principis d'octubre abans de ser presentada al Festival de Roma [...]. **Oro puro - Rheingold** és una adaptació del llibre *Alles oder Nix: Bei uns sagt man, die Welt gehört dir* (Todo o nada: Como dicen ellos, el mundo es tuyo), publicat el 2015 per l'exitós raper establert a Bonn Giwar Hajabi, més conegut com **Xatar**, qui no només és una de les grans estrelles del rap alemany, sinó també un reeixit emprenedor i restaurador.

L'autobiografia i la pel·lícula expliquen la història de la seva agitada vida, des del seu naixement en una cova plena de ratpenats (Giwar significa "nascut en el patiment") en un poble del nord de l'Iran, de pares músics kurds que van fugir de la fàtua de Khomeini i després es van unir a la resistència kurda i van ser arrestats abans d'escapar a París amb l'ajuda de la Creu Roja; la seva arribada a Bonn als tres anys, on el seu pare accepta el lloc de director a l'òpera; la separació dels seus pares, la venda d'haixix i el contraban de pel·lícules porno en VHS, les baralles amb els turcs del veïnat, el seu interès inicial per l'escena *hip-hop* de Bonn, el tràfic de cocaïna, la fugida a Amsterdam, la seva relació amb la implacable màfia kurda als Països Baixos i el negoci de la vigilància a les discoteques; el seu retorn a Alemanya i, finalment, el robatori d'una furgoneta que transportava en secret les dents d'or que els enterramorts de tot Alemanya roben als morts. Sentenciat a vuit anys, Xatar (és a dir, "el perillós") grava el seu reeixit primer àlbum a la presó, amb un dictàfon de contraban.

Aquesta pel·lícula biogràfica d'un refugiat de guerra que es converteix en un criminal cínic i oportunista i, al final, en un raper inspirat que narra la seva complicada vida en les seves cançons, no podria estar en millors mans que les d'Akin, un director alemany d'ascendència turca que el 2019 va signar la inquietant pel·lícula *El monstruo de St. Pauli*, que explica les aventures de l'assassí en sèrie d'Hamburg, Fritz Honka. Però Akin sembla molt més còmode a la primera part de la pel·lícula, que narra l'expulsió d'un nen, la fugida, la pèrdua de casa seva i la identitat cultural, i el posterior descens a la criminalitat dels qui, com ell, senten que no tenen res a perdre. A les parts finals de la pel·lícula, gravada amb estratègia en diverses localitzacions i en diferents formats —de l'estàndard 4:3 al cinemascop— i editada al llarg de diferents nivells temporals, Akin tot i així sembla "perdut en la transposició". Les trobades entre criminals, els diàlegs i algunes situacions, l'actitud i l'aspecte del mateix Xatar, interpretat per **Emilio Sakraya** (Kiano a la sèrie de Netflix *Tribus de Europa*), s'enfonsa en el clixé. **Oro puro - Rheingold**, dividida en capítols curts marcats per textos en pantalla que indiquen les dates i les ciutats on té lloc l'acció, sembla que conté tres pel·lícules diferents. Les parts dedicades a l'intent de tràfic internacional de cocaïna i al famós robatori d'1,7 milions d'euros (l'or mai no es va trobar) transformen la pel·lícula en una mena de comèdia d'atracsaments a l'estil de Guy Ritchie (però sense l'entreteniment de *Snatch* o *Lock, Stock and Two Smoking Barrels*), de maldestres que semblen els protagonistes. Un estudi profund de la implicació del protagonista en el gènere musical multiètnic per excel·lència hauria fet la paràbola de la pel·lícula més centrada i atractiva.

Camillo de Marco – cineuropa.org